

ת"פ 7669/03/23 - מדינת ישראל נגד שחר יזרעאילוב

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 7669-03-23 מדינת ישראל נ' יזרעאילוב(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט גיל קרזבום המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל	
שחר יזרעאילוב (עציר)	

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירת שוד, עבירה לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

הסדר הטעון מתייחס לתיקון כתב האישום ואינו כולל הסכמות לעניין העונש שיוטל על הנאשם.

עובדות כתב האישום המתוקן

2. בתאריך 6.2.23 בשעה 20:05 הגיע הנאשם לדוכן מפעל הפיס בו עבדה המתלוננת ברחוב רוטשילד 1 אור עקיבא, כשהוא מצויד באקדח פלסטיק הנחזה להיראות כאקדח ועל פניו מסיכת קורונה כשהוא לבוש בסוויטשרט עם ברדס.

הנאשם התפרץ לתוך הדוכן, דחף את המתלוננת פנימה כשהוא אוחז באקדח, תפס את התיק בתוכו כסף מזומן וכרטיסי חיש גד, משך אותו מהמתלוננת והחל במנוסה במהלכה זרק את האקדח על הרצפה. בעקבות המאבק, המתלוננת נפלה והחלה לצעוק. עוברי אורח החלו לרדוף אחר הנאשם שזרק את התיק עם הכסף וכרטיסי החיש גד, ותפסו אותו.

לאחר שהנאשם נתפס, הגיע אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה והתחזה בפני הנוכחים כשוטר, והודיע כי הוא מטפל באירוע, לקח את הנאשם עמו, והשניים עזבו את המקום.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות נפוחות קלה מעל כף יד ימין, רגישות קלה בגב והרגליים והיא סבלה מחרדה ומטראומה. בנוסף, נשברו למתלוננת משקפי הראיה שהוטחו לרצפה במהלך השוד. תיקה של המתלוננת הוחזר לה.

ראיות המאשימה לעונש

3. הוגשו גיליון הרשעותיו הפליליות של הנאשם (ת/1), גזרי דין הכוללים מאסרים מותנים (ת/2, ת/3), ותצהיר נפגעת עבירה (ת/4).

עיקר טיעוני המאשימה לעונש

4. המאשימה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, את הפגיעה הקשה והמהותית בערכים המוגנים לרבות כבודו, פרטיותו, רכושו קניינו וביטחונו האישי של האזרח, שמירה על תחושת הביטחון של הציבור בכללותו, ואת הצורך להחמיר בענישה בעבירות השוד, תופעה שהפכה לנפוצה נוכח הסיכוי הגבוה להצלחה, כאשר העבריינים מחפשים טרף קל בדמות אלו שאין ביכולתם להתנגד. אשר לנסיבות ביצוע העבירות, ציינה כי מדובר בנאשם בגיר שהבין היטב את מעשיו והשלכותיהן, הוא המבצע העיקרי לאירוע שקדמו לו הכנה ותכנון, כאשר השוד בוצע בדוכן מפעל הפיס, תוך שהנאשם הצטייד באקדח פלסטיק הנחזה להיראות כאקדח, עטה על פניו מסיכת קורונה ולבש סוויטשרט עם ברדס, הוא נאבק במתלוננת שעבדה במקום וניסה להימלט. עוד הוסיפה כי הנאשם אינו סובל מלקויות כלשהן, אינו קרוב לשום סייג לאחריות פלילית, הוא לא היה במצוקה נפשית ולא קדמה למעשיו התגרות כזו או אחרת. המאשימה הדגישה כי במידה ותעלה טענה לפיה מצוקה כללית הובילה את הנאשם לביצוע העבירות, הרי זו אינה מהווה נסיבה מקלה. הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל 3 הרשעות קודמות בין השנים 2020-2022 בגין עבירות שעיקרן אלימות וסמים, כאשר הוטלו עליו בין היתר שני מאסרים מותנים ברי הפעלה, האחד למשך 6 חודשים והשני למשך 3 חודשים, וכי העבירות בוצעו חודשיים לאחר שנגזר דינו בתיק אחר שם התנצל וביקש לפתוח דף חדש. הפנתה לתצהיר נפגעת העבירה, ממנו ניתן ללמוד על הנזקים הבריאותיים, הכלכליים והנפשיים שנגרמו לה. בכל הקשור למדיניות הענישה, הפנתה לפסיקה רלוונטית וטענתה למתחם עונש הולם אשר נע בין 3 ל- 6 שנות מאסר בפועל וטענה שאין מקום לסטות ממנו בשל שיקולי שיקום. לאור כל האמור לעיל, עתרה למקם את עונשו של הנאשם ברף האמצעי של המתחם, להפעיל את שני עונשי המאסרים המותנים במצטבר, בצד מאסר מותנה ארוך ומשמעותי ופיצוי לנפגעת העבירה.

עיקר טיעוני הנאשם לעונש

5. ב"כ הנאשם, הפנה להודאת הנאשם בכתב אישום המתוקן, ללקיחת האחריות, לחיסכון בזמן שיפוטי יקר והחיסכון בעדותם של עדים רבים לרבות עדותה של המתלוננת. עוד הפנה לנסיבות האישיות המורכבות של הנאשם, היותו פרוד ואב לשני תינוקות, עבד לפרנסתו תוך שמירה על יציבות תעסוקתית לזמן ממושך, והתקיים מקבצת אבטלה עובר למעצרו. ציין כי מצבו הכלכלי התדרדר דבר שהביא למצוקה וחרדה קיומית. עוד הפנה לכך שהנאשם גדל בצד אנשים שניהלו אורח חיים עברייני, ואביו נפטר בכלא לאחר שריצה תקופות מאסר ממושכות עקב התמכרותו לסמים. הדגיש את המצוקה בה הנאשם היה נתון בתקופת קטינותו, בעקבותיה נחשף להתנהגות עבריינית, חלה ירידה בלימודיו, הוא נחשף לעישון ואלכוהול על מנת להקהות את כאבו. ציין כי הנאשם סיים לימודיו עם בגרות חלקית וערק מהצבא לצורך פרנסת בני משפחתו. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות, הדגיש כי הנזק הפיזי שנגרם למתלוננת הינו קל מאוד בדמות נפיחות קלה ביד ימין ורגישות קלה בגב וברגליים, לא נגרם נזק לדוכן או למוצרים המצויים בו, ולא נגרם כל נזק כספי אחר. בהתאם, טען כי מדובר ברף חומרה נמוך ביחס לעבירת השוד, ולא אחת המאשימה הגישה ביחס לאירועים דומים כתבי אישום לבתי משפט השלום בעבירה של דרישת נכס באיומים. ב"כ הנאשם ביקש לתת משקל לעובדה שהנאשם עצור תקופה ארוכה מיום 17.02.23 ועד היום, ולהשלכות המאסר עליו ועל משפחתו, בדגש על כך כי מדובר במעצרו הממושך הראשון. בכל הקשור למדיניות הענישה, הפנה לפסיקה רלוונטית, ועתר למתחם עונש הולם שנע בין 6 ל- 24 חודשי מאסר, וביקש למקם את עונשו של הנאשם באמצע המתחם ולהטיל עליו 15 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו. בכל הקשור להפעלת שני המאסרים המותנים, נטען כי לאור העובדה שאירוע אחד מפעיל לכאורה את שני המאסרים המותנים השונים, יש להפעילם בחופף זה לזה, באופן שעונש המאסר הכולל לא יעלה על 21 חודשים.

6. העידה הגב' אמירה יזרעאילוב, אמו של הנאשם, הדגישה את חומרת העבירות אותן ביצע הנאשם, והפנתה לנסיבותיו האישיות הקשות, ולתנאים והסביבה הקשה בה הוא גדל, לעובדה כי אביו היה מכור לסמים ונפטר בכלא ממחלת הסרטן וכיום היא מגדלת ילדיה לבדה. ביקשה להתחשב בו ולסייע בהחזרתו לביתו.

7. הנאשם עצמו הודה במיוחס לו, לקח אחריות על ביצוע העבירות, הביע צער וחרטה, והבטיח כי מעשיו לא יישנו. הפנה לקשיים אותם הוא חווה במעצרו ובפרט הריחוק מילדיו.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

8. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטי בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי

עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

9. מעשיו של הנאשם פגעו בערכים המוגנים של שמירה על הסדר הציבורי ותחושת בטחון הציבור, שלמות גופה ושלמות חייה של העובדת שנשדדה, שמירה על רכושו של האחר, והצורך להבטיח פעילות עסקית תקינה. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על חומרתה של עבירת השוד בהיותה עבירת אלימות קשה גם אם לא נעשה שימוש בכוח, זאת נוכח פוטנציאל הפגיעה הקשה בשלומם ובתחושת ביטחונם של קורבנות העבירה, והציבור כולו. ר' בהקשר זה ע"פ 1167/21 טארק חוג'ראת נ' מדינת ישראל. עוד נקבע כי גם כאשר מדובר במעשה שוד שאינו מצוי ברף חומרה גבוה, הדבר מחייב הטלת ענישה הולמת שיהא בה להעביר מסר עונשי מרתיע, ביחס לעבירות שהפכו לשכיחות. בע"פ 2678/12 סלאמה אבו כף נ' מדינת ישראל נאמר בין היתר כי: "בית משפט זה חזר והדגיש את החומרה שבעבירת השוד, לאור יום, אף אם מדובר בפתק שהוגש לפקידת הדואר והגם שהשוד בוצע ללא נשק קר או חם. מעשה כזה, למרבה הצער, פוגע קשות בתחושת ביטחון העובדים".

בתי המשפט חזרו והדגישו את הצורך בתגובה עונשית הולמת כנגד מי שמעורב במעשי אלימות. ראו לעניין זה את דברי כבוד השופט ג'ובראן בע"פ 7878/09 מדינת ישראל נ' פלוני: "תופעה נוראה זו של אלימות קשה וחסרת רחמים אשר פשתה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה. האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו". לא אחת הודגשה החומרה הרבה הנעוצה בעבירות אלימות בכלל, כן הודגש הצורך בהרתעה מפני עבירות אלו באמצעות החמרה בענישה, אשר תעביר מסר ברור בדבר סלידה מאלימות. כך בין השאר נאמר "בית משפט זה עמד לא אחת על כך שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם אלימות החותרת תחת זכותו של אדם לשלמות גופו (...). וכן על הצורך להרתיע את הפונים לפתרון סכסוכים בכוח הזרוע באמצעות השתת עונשים הולמים ומשמעותיים. זאת במטרה להעביר את המסר כי החברה אינה סובלנית להתנהגויות מסוג זה" (ע"פ 759/16 ג'ברין נ' מדינת ישראל, ע"פ 3799/14 אבו שנב נ' מדינת ישראל).

נסיבות ביצוע העבירות

10. מדרג חומרתו של מעשה השוד נקבע בהתאם לנסיבותיו, כך בין היתר ייבחנו מידת התכנון המוקדם ופעולות ההכנה הנלוות, מספר השודדים, מקום ביצוע העבירה (בית מגורים, בית עסק), שימוש בנשק קר או חם או באלימות פיזית, זהות הקורבן (עובדי לילה, נהגי מוניות, פקידי ציבור, קשישים), מהות האיום, טיב ושווי הרכוש שנשדד.

11. נסיבות ביצוע העבירות פורטו במסגרת תיאור עובדות כתב האישום המתוקן. הנאשם הצטייד מראש באקדח פלסטיק הנחזה להיות אקדח אמיתי, ועל פניו מסיכת קורונה, והתפרץ בשעת ערב לתוך דוכן של מפעל הפיס, דחף את המתלוננת פנימה עת ביקשה לצאת מהדוכן כשהוא אוחז באקדח, משך את תיקה ונמלט. בעקבות מעשיו של הנאשם, המתלוננת נפלה ונחבלה.

השימוש בחפץ, לצורך הטלת פחד ואימה על המתלוננת, שבזמן אמת לא היה ביכולתה לדעת כי אין המדובר בכלי נשק אמיתי, אין בו כדי להפחית מחומרת הנסיבות - ר' בהקשר זה ע"פ 3698/20 **מחאמיד נ' מדינת ישראל**. בהקשר זה אפנה לע"פ 9079/16 **מיארה נ' מדינת ישראל** נאמר בכל הנוגע לשימוש באקדח דמה ולמעשי שוד המבוצעים כלפי עובדי לילה: "**... חומרה זו עומדת בעינה אף שברשות מצבע העבירה אקדח דמה בלבד, וזאת בשל האימה האוחזת בקורבנות המעשה על מופנה כלפיהם כי הנחזה לנשק אמיתי... בית משפט זה שב והוקיע את מעשי שוד המופנים כלפי עובדי הלילה, ועמד על חשיבות ההגנה על עובדים אלה ועל השירות החיוני שאותו הם מספקים...**".

גם אם לא מדובר במעשה שוד מתוחכם, קדם לו מצד הנאשם תכנון לא מבוטל. הנאשם הצטייד באקדח פלסטיק הנחזה להיות אקדח אמיתי, כיסה את פניו עם מסיכת קורונה, ולבש סוויטשרט עם קפוצ'ון, והתפרץ לדוכן מפעל הפיס בו המתלוננת שהתה בגפה, בשעת ערב, דחף אותה ומשך את תיקה.

בכל הנוגע להתערבותו של האחר אשר התחזה לשוטר וחילץ את הנאשם מידי האזרחים שהצליחו לתפוסו, הדברים לא יובאו כנסיבה לחומרה, ולו מהטעם שהמאשימה לא טענה זאת, ולא ברור האם מדובר במעשה פרי תכנונו של הנאשם.

מעשיו של הנאשם מלמדים על תעוזה לא מבוטלת. חלקו של הנאשם הינו מלא ובלעדי, והנאשם יכול היה לחדול ממעשיו בכל עת.

למתלוננת נגרמו חבלות של ממש, בדמות נפיחות קלה מעל כף יד ימין ורגישות קלה בגב וברגליים, והיא סבלה מטראומה וחרדה. כן נשברו משקפי הראיה שלה.

ניתן לשער את גודל הפחד והאימה שאחזו במתלוננת אשר ביקשה לצאת מעבודתה, ואוימה באקדח, תיקה נלקח ממנה בכוח והיא נחבלה. על שעבר עליה והשלכות מעשיו של הנאשם ניתן ללמוד מתצהירה של המתלוננת, שם פירטה את החרדות והפחדים המלווים אותה מאז קרות המקרה, הנזקים הכלכליים והפגיעה בהכנסתה שנגרמו לה בעקבות הימנעותה מלעבוד בערבים. עוד פירטה על הפגיעות הגופניות שבעקבותיהם עברה טיפולי פיזיותרפיה וטיפולים תרופתיים.

מבלי להקל ראש בחומרת האירוע והשלכותיו על המתלוננת, אציין כי החבלות שנגרמו למתלוננת אינן מן החמורות, ורכושה הוחזר לה.

12. במכלול הנסיבות, אני סבור כי במקרה זה הפגיעה בערכים המוגנים מצויה ברף חומרה בינוני ביחס לעבירת השוד, וברף חומרה נמוך עד בינוני ביחס לעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

13. בע"פ 7537/16 אילוז מזרחי נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בשוד בנק באופן שאיים על הקופאית וטען שברשותו אקדח, קיבל לידיו את הכסף וברח ללא שימוש באלימות פיזית. נקבע מתחם עונש הולם בין 12-42 חודשי מאסר. על הנאשם הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 5940/13 ימין נ' מדינת ישראל - הנאשם הורשע בעבירה של שוד והחזקת סמים. הנאשם נכנס לסניף בנק, כיסה את פניו וניגש לקופאית, תוך החזקת טלפון נייד מתחת לחולצתו באופן שנחזה כאילו ברשותו אקדח, וזאת כדי להפחידה. נקבע מתחם עונש הולם שבין 12-36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 2678/12 אבו כפ נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירת שוד בכך נכנס לסניף דואר כשהוא רעול פנים, ומסר לפקידה פתק מאיים הדורש למסור לו כסף בזו הלשון: "שוד, תני לי כל הכסף, לפני שאשפוך דלק, מהר". הפקידה מסרה לו ₪ 2,000 והוא נמלט מהמקום. על הנאשם מכור לסמים ובעל עבר פלילי מכביד, הוטלו 36 חודשי מאסר, תוך הפעלת מאסר על תנאי כך שסך הכל הוטלו עליו 42 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 9079/16 מיכאל מיארה נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירת שוד בכך ששדד באמצעות אקדח דמה עובד בחנות נוחות ונטל את מכשיר הנייד שלו וסכום של ₪ 1400. מדובר בנאשם בעל עבר פלילי לא מכביד ובעל רקע פסיכיאטרי, שירות המבחן המליץ על מאסר בעבודות שירות. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 18 ועד 36 חודשי מאסר והשית על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 2228/20 אטרש נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בביצוע שוד בחנות נוחות בתחנת דלק בצוותא עם אחרים. נלקחו קופת ברזל ובה כ- 3,534 ₪, וכן 288 חפיסות סיגריות בשווי של כ- 7,297 ₪. נקבע מתחם עונש הנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. ערעורו של הנאשם על חומרת העונש נדחה. ע"פ 6453/14 קלימנקו נ' מדינת ישראל, הנאשם בעבירות של ניסיון לשוד ותקיפה הגורמת חבלה ממשית, בכך שהוא רץ לכיוון המתלוננת מאבטחת בעיסוקה וניסה לתלוש שרשרת זהב מצווארה. המתלוננת הופלה ארצה תוך שהנאשם ממשך להכותה כרבע שעה עד להתערבות עוברי אורח. למתלוננת נגרמו שריטות ממשיות בצווארה ובידיה וחבלות בגופה והיא נזקקה לטיפול רפואי. נקבע מתחם עונש הולם בין 24 ועד 60 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי הכולל עבירות רכוש ואלימות, הסובל ממחלת נפש, הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה.

14. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין כאשר מתחמי הענישה נעים בין 30 ל- 72 חודשי מאסר בפועל, והעונשים שהוטלו נעים בין 40 ל- 52 חודשי מאסר בפועל.

15. מטעם הנאשם הוגשו מספר פסקי דין כאשר מתחמי הענישה נעים בין 4 ל- 42 חודשי מאסר בפועל, והעונשים שהוטלו נעים בין 4 חודשי מאסר בעבודות שירות ל- 30 חודשי מאסר בפועל.

לסיכום מתחם העונש ההולם

16. העונש המרבי הקבוע בצד עבירת השוד הינו 14 שנות מאסר, ובצד עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית עד 3 שנות מאסר.

17. לאחר ששקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל לרבות העובדה שהנאשם עשה שימוש בכוח והמתלוננת נחבלה, הערכים החברתיים עליהם יש להגן, מידת הפגיעה בהם והפסיקה הנהוגה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ- 24 חודשים ולא יעלה על 54 חודשים בצירוף עונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

18. לקולה אני מביא בחשבון את: הודאתו של הנאשם, הבעת החרטה, החיסכון בזמן שיפוטי והעובדה שבהודאתו חסך את עדותה של המתלוננת. כן יינתן משקל לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות כעולה מטיעוני ההגנה ודברי הנאשם ואמו. משקל נוסף יינתן לתקופת המעצר המשמעותית בה הנאשם היה נתון עד היום (כידוע תנאי המעצר קשים מתנאי מאסר) והשלכות המאסר על הנאשם ומשפחתו ובפרט הריחוק מילדיו.

19. לחומרה יש להביא בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם הכולל 3 הרשעות בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממשית, עבירות בתחום הסמים ותקיפה סתם, והעובדה שהנאשם ביצע את העבירות כאשר תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים ברי הפעלה, הראשון למשך 6 חודשים והשני למשך 3 חודשים, וכן את האמור בתצהיר נפגעת העבירה המפרט את נזקיה הכלכליים, ואת הפגיעות בגוף ובנפש שנגרמו לה בעקבות האירוע.

20. במכלול הנסיבות אני סבור שנכון לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף האמצעי תחתון של מתחם העונש ההולם.

אופן הפעלת המאסרים המותנה

21. בכל הנוגע לאופן הפעלת המאסרים המותנים, הכלל הוא שעונש מאסר על תנאי אשר מופעל ירוצה באופן מצטבר לעונש המאסר שגוזר בית המשפט בשל העבירה הנוספת (ראו סעיף 58 לחוק העונשין). גם ההלכה בסוגיה זו ברורה, וקובעת כי מאסרים מותנים יש להפעיל באופן מצטבר והפעלתם באופן חופף תתאפשר רק כאשר קיימים טעמים מוצדקים ומנומקים. ר' ע"פ 4654/03 ווליד נ' מדינת ישראל שם נקבע כי: **"דרישת 'טעמים שיירשמו' מצמצמת את שיקול דעת בית המשפט, וזאת על מנת לא לפגוע בכוחו של עונש המאסר כעונש ממשי ומוחשי....עונש מאסר מותנה משמעו מאסר שהחברה נכונה לדחות ביצועו ובהמשך לוותר על ריצויו כליל אם לא יבצע הנידון עבירה נוספת בתקופת התנאי. מאחורי נכונות זו להקל עם מי שהורשע ונידון למאסר עומד, בין היתר, הרצון לאפשר לו לחזור אל מסלול חיים נורמטיבי וההכרה בכך שהתועלת שתצמח לחברה מהוצאתו מן המעגל העברייני עולה על התועלת מהשמתו מאחורי סורג ובריה כדי להשיב לו כגמולו. זאת, הגם שעונש מאסר על תנאי אינו כולל רכיב שיקומי של ממש אלא מהווה מתן הזדמנות חוזרת לנידון לתקן דרכיו ... "** בית המשפט לא יטה להקל עם הנאשם ולא יחפוף את עונשי המאסר, ככל שהעבירות בהן הורשע הינן חמורות יותר, ככל שקשות נסיבות ביצוען, וככל שיש בביצוען משום פגיעה קשה בערכי היסוד החברה בה אנו חיים (ע"פ 6535/01 קוזירוב נ' מדינת ישראל, ע"פ 1899/04 ליבוויץ נ' מדינת ישראל).

22. העבירות הנוספות בהן הורשע הנאשם הינן עבירות אלימות, והעובדה שמדובר בעבירה דומה וחמורה, מהווה שיקול משמעותי להפעלת המאסר המותנה באופן מצטבר. עוד יצוין כי הנאשם ביצע את העבירה הנוכחית בחלוף זמן קצר יחסית ממועד גזרי הדין בדגש על המאסר המותנה הארוך שהוטל עליו, כך שלא מדובר במי שריצה חלק משמעותי מתקופת התנאי. כך גם יש לתת משקל לשיקולי ההרתעה הפרטניים עת הנאשם חוזר ומבצע עבירות חמורות. על הנאשם להפנים את העובדה שעונש מאסר מותנה שובר בצדו, וככל שמבוצעת עבירה נוספת, יופעל המאסר המותנה באופן מצטבר. בהתאם, אני סבור שבמקרה זה לא מתקיימים טעמים המצדיקים את הפעלת המאסרים המותנים באופן חופף.

23. שאלה נוספת נוגעת ליחסי הגומלין בין המאסרים המותנים שהפעלתם מתבקשת. אפשר למצוא בפסיקה דעות חלוקות בנוגע לשאלה האם מאסרים מותנים מתיקים נפרדים יופעלו במצטבר זה לזה או בחופף, אך אין חולק כי בכל מקרה בסמכות בית המשפט להורות על הצטברות או חפיפת המאסרים המותנים. ראו עפ"ג 16297-07-14 מדינת ישראל נ' גנאם, עפ"ג 39724-04-14 מחאג'נה נ' מדינת ישראל ולקביעה שונה (בדעת רוב) ראו עפ"ג 20857-03-14 אוטמזגין נ' מדינת ישראל .

בנסיבות העניין, בהינתן אורכם של המאסרים המותנים והנסיבות לקולה כמפורט לעיל, אני סבור שיש מקום לחפוף את המאסרים המותנים זה לזה ולהורות שירוצו במצטבר לעונש המאסר שיוטל על הנאשם בתיק הנוכחי.

24. נוכח מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם אני נמנע מהטלת קנס, מה גם שרכיב זה לא התבקש על ידי

המאשימה.

25. אשר לגובה הפיצוי שייפסק לטובת המתלוננת, יובהר כי מדובר בפיצוי עונשי שאין בו כדי ללמד על גובה הנזק ועוגמת הנפש והכאב שנגרמו לה, וכל מטרתו הכרה סמלית בפגיעות שנגרמו לה.

26. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים .

אני מפעיל את המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בבית המשפט השלום בחדרה בתיק 67722-12-20 בתאריך 12.12.22 למשך 6 חודשים במצטבר למאסר שהוטל.

אני מפעיל את המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בבית המשפט השלום ברחובות בתיק 29076-08-19 בתאריך 19.10.20 למשך 3 חודשים באופן שיצטבר למאסר בתיק זה ויחפוץ למאסר המותנה הנוסף שהופעל.

סה"כ ירצה הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 17.02.23 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירה של שוד או ניסיון שוד או סיוע לשוד, או עבירה של תקיפה הגורמת לחבלה של ממש וירשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת גניבה או עבירת תקיפה לשם גניבה וירשע בגינה.

הנאשם ישלם למתלוננת גב' פני אמזלג פיצוי כספי בסך ₪ 5,000 .

הפיצוי שהוטל על הנאשם ישולמו עד ליום 01.04.24.

תשומת לב הנאשם שיש לשלם את סכום הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל " תשלום גביית קנסות". מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים

הללו). במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המאשימה מתבקשת לעדכן את נפגעת העבירה בתוכן גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ב חשוון תשפ"ד, 06 נובמבר 2023, בנוכחות הצדדים.